

НЕГИРАЊЕ НА ПОСТОЕЊЕТО МАКЕДОНСКА НАЦИЈА И МАКЕДОНСКИ НАЦИОНАЛЕН ИДЕНТИТЕТ

Во последниов период, по повод кандидатурата на Република Македонија за членство во НАТО, на Самитот во Букурешт и поради ставот на нашата земја, имавме можност да забележиме кулминација на националистички испади против соседната земја (Македонија), на политичко, општествено и на медиумско ниво. Тоа беше уште еден израз на антимакедонскиот национализам, што долгорочно ја карактеризира Грција, со агресивни карактеристики против соседната држава во последните 15-20 години. Видовме повторување на настаните од почетокот на деведесеттите години од минатиот век. Недостасуваа само големите демонстрации.

Последната разврска беше апокалиптична за грчката политика во последната фаза, клучната фаза на македонското прашање, од стекнувањето на независноста на Република Македонија до денес.

Грција никогаш не посакувала постоење на македонска држава на нејзините северни граници. Исконска желба на грчкиот национализам и на целата грчка политика беше ликвидација на соседната земја, со евентуални територијални придобивки. Тоа е причината за огромната антимакедонска пропагандна кампања од почетокот на деведесеттите години на минатиот век. Оваа политика во првата фаза немаше успех, бидејќи соседната земја, полека-полека, успеа да застане на свои нозе, пред сè, благодарение на меѓународниот фактор и на волјата на народот на земјата за национална и државна еманципација. Втората линија на напад беше демакедонизацијата на земјата по секоја цена. Бидејќи првата цел беше и е невозможно да се реализира, и покрај тоа што бугарскиот национализам се движи во иста насока, додека грчкиот сè уште се надева, паралелно се одвива напад на второ ниво, претставен во таканаречена "битка за името".

Всушност, овие намери се откриваат и во интервјуто на поранешниот министер за надворешни работи, Андонис Самарас, во Катимерини од 30.3.2008 година.

Карактеристични се изјавите речиси на сите политичари во Грција дадени последниве години за т.н. "географска одредница" на името на соседната земја, како божемна отстапка во однос на радикалниот став на лидерите на политичките партии од периодот на деведесеттите години: "Не - за зборот Македонија во името на соседната држава".

Заеднички именител и на двата става е негирањето на постоењето и почитувањето на македонската нација и на целосниот македонски национален идентитет. Грчката дипломатија трескавично бара соодветен префикс на зборот Македонија или поради иредентизам од страна на Грција кон север (како Горна) или за деетнизација на земјата како што е "Нова". Под "Нова" Грција си подразбира: Вие сте "Новомакедонци", значи нова творба, нова вештачка нација. Ние сме старата, ние имаме исклучително право, како на елинизмот, така и на македонизмот.

Меѓународниот фактор го сметаше и го смета за многу значајно приклучувањето на т.н. "Јадранска група" (Хрватска, Албанија и Република Македонија) во НАТО, од причини на регионална стабилност, што се однесува до иднината на регионот. Република Македонија смета дека членството во НАТО

е настан од исклучително значење, од една страна, навистина заради безбедноста и кохезијата на земјата, од друга страна, поради економскиот развој, бидејќи само во услови на стабилност и безбедност има соодветна перспектива.

Грција, спречувајќи го членството на соседната земја во НАТО, успеа да го стави својот печат на политика на создавање непријател на нашите северни граници. Следниот ден нема да биде ист отсега па натаму. Употребувајќи го правото на вето Грција, овој пријателски народ на нашата земја, го натера на спротивната страна. Исто така, уште повеќе го јакне и го прави компактен македонизмот во внатрешноста на соседната земја. Ја јакне македонската нација и македонскиот национален идентитет.

Освен тоа, ги распрсна сите залажувања кои ги имаа политичарите и општеството во соседната земја за намерите и за политиката на Грција кон нив. Ова негирање сега ги обединува сите Македонци во Република Македонија, против оној кој сега веќе се покажа како "непријател на народот". Политиката на Грција и последниот непријателски чин со ветото, за жал, сега го ограничува "македонизмот" не како еднаков идентитет веднаш до "елинизмот", туку против него.

Грција не постигна апсолутно ништо во Букурешт, бидејќи правото на вето е факт кој ја јакне постапката за донесување на одлуките во НАТО. Оттука "славјето" станува гарантирано, манифестирајќи во исто време огромна несигурност на грчкиот национализам, во врска со горното прашање. Самозадоволни од големиот национален успех, од она што всушност се подразбира, оваа неверојатна група политичари и новинари може да се самозалажува, незнаејќи дека грчкиот став продолжува, од една страна да провоцира радост во меѓународната околина за исконплексираните националистичко-архаични настојувања, а од друга страна, пак, не ја сфаќа дестабилизирачката улога на нашата земја, бидејќи евентуалното распаѓање на соседната земја ќе делува дестабилизирачки на цел Балкан. Се разбира, ваквото однесување не го дозволува она што, исто така, се подразбира: да ги "видат" и да ги почитуваат стотиците илјадници Македонци во соседната земја и етничките Македонци во рамките на границите.

Реториката за провокативните "Скопјани", некомпромисниот став за критериуми за добрососедски односи, кои Скопје не ги почитува и друго, која постојано ја слушаме, е лицемерие и искривување на реалноста. Сè горенаведено, во сите овие години, не е карактеристика на соседите, туку на нашата земја. Негирањето на идентитетот на соседниот народ, на правото на самоопределување, уценувачкото однесување на Грција, во нејзините обиди да се зачлени во меѓународните организации (поради фактот дека нашата земја е членка на ЕУ и на НАТО каде што одлуките се донесуваат едногласно), е целосна злоупотреба.

Постојаните наводи од страна на грчките политичари и новинари сите овие години, за "скопјани", "државичка", "вештачка творба", потценувачките коментари за лидерите на соседната земја од страна на претставниците на грчкиот Парламент, според грчката интерпретација е нешто сосема

нормално и во рамките на добрососедските односи, додека одбраната на идентитетот, националното достоинство, на нивното уставно име од страна на власта на соседната земја или дури создавањето на сличен национален мит со оној на Грција, претставуваат непријателски став. Сосема неморално.

Што се однесува до суштината на прашањето, Грција ја изгуби борбата за името и за македонизмот уште кон крајот на предминатиот и на почетокот на минатиот век, со раѓањето на националното македонско движење во тогаш Отоманска Македонија.

Денешната антимакедонска политика на Грција и на Бугарија против македонската држава, своите корени ги има во првата фаза на македонското прашање и во вооружениот напад против Македонците револуционери нешто малку по

Илинден на почетокот на XX век, со цел територијално проширување и национален интегритет во поширокиот македонски простор. Денес историјата се повторува со поинакви услови.

Последните настани се особено загрижувачки за нашата земја. Го покажаа (уште еднаш) неплодниот антиамериканизам и кохезијата на црвениот фронт на ниво на политичка практика. Нашата земја затворена во "националистичкото стаклено своно", со мнозинството од својот народ, интелектуално хендикепирано, почнува да има карактеристики на земја од источен тип, со парламентарна наметка и национално-социјалистички карактеристики".

Политички секретаријат на "Виножито"

ДОСТА НА РАВОУЧЕНИЕ, ДА ЈА СЛУШНЕМЕ БАСНАТА - ВЕЛИ НАРОДОТ

СОВРЕМЕНА БАСНА КОМПРОМИС СО КОНСЕНЗУС

Инспиратори се Езоп, Лафонтен, Лесинг и Крилов. Поради тоа, следниот текст треба да се сфати без никакви претензии и предрасуди, туку само како современа басна, и тоа ова е продолжение, втор дел.

Во првиот дел е објаснето како со "компромис и консензус" во 2001 година централниот дел на Балканскиот Полуостров станал или е претворен во мултиживотински ареал, одземајќи му го правото на мнозинскиот вид (кучето)... Во својот сопствен матичен ареал од памтвек да се чувствува еднакво како што се чувствуваат другите... видови... во своите матични ареали на животинското царство(!?). Водечки претставници од европскиот ареал со претставници од преријата..., а потоа, и со претставници од степите, тајгите, тундрите, саваните и азискиот ареал, со консензус (!?) одлучиле сите проблеми кои ќе се појавуваат во животинското царство од централниот (мултиживотински) балкански ареал да се решаваат со компромис(!?).

Така, користејќи го принципот консензус на животинското царство, особено користејќи и (зло)употребувајќи го консензуалниот став на "сверо'ите" од европскиот ареал за компромис, речиси сите "сверо'и" од соседните ареали на делот од централниот балкански ареал се нафрлија на мнозинскиот вид... Од тој ареал, оспорувајќи им го идентитетот и интегритетот, а со тоа загрозувајќи му ја егзистенцијата(!?).

Кулминацијата во негирањето на идентитетот се достигна во 2008 година, кога сворот од соседниот дел на балканскиот јужен ареал, претставувајќи (камуфлирајќи) се како многу до-

бронанерен и конструктивен животински вид - кокошка, а при тоа, третирајќи го соседот од северниот дел како прасе, предлага, компромисно да прават ham and eggs (јајца со шунка-сланина) (!?). Безрезервна поддршка за тоа дава галскиот петел (!?). Останатите европски претставници, некои отворено, некои премолчно, но сепак сите со консензус се за тој компромис(!) - "фер компромис" за ham and eggs!?

Ставот на другите животни: од прериите пристигнува поддршка за мнозинскиот вид... Од степите, тундрите, тајгите, исто така, би можело да има и има поддршка. А лисицата отсекогаш, а и сега, водена од својот лисичји инстинкт, енергично се спротивставува на било каков едностран компромис. Нејзината заложба е да се почитува природниот закон - законот на џунглата. Всушност, лисицата, физички и духовно, е присутна во сите ареали. Но, сепак најмалку се чувствува нејзиното присуство на Балканот.

Наравоучението е оставено да го даде (потекне од) народот од македонските простори, а баснописците би се согласиле со тоа:

Сите да ги почитуваат природните закони. Животните - сверо'ите да ги води инстинктот и законот за џунглата. Човеколиките мајмуни и оние кои сметаат дека еволуирале, да не го злоупотребуваат законот на џунглата. Нема со консензус компромис за идентитет и интегритет, каде што е загрозувана егзистенцијата на било кој вид живо суштество на земјата. За крај афоризмот:

"Кучето е најдобар другар и пријател на господарот (домашен или белосветски)..., но тоа не е мислење на кучето!"

Васил Томовски,
Скопје

ADNAN REISEN
STUTTGART

Informacii
od 900 do 2100
Büro Stuttgart
Tel. 0711 / 8 17 78 72
Fax 0711 / 8 17 78 73
Mobil 0171 / 5 46 32 20
www.dautoski.de

70469 STUTTGART - Leobenerstr. 33 - FEUERBACH

FREIBURG
OFFENBURG
KARLSRUHE
STUTTGART
ULM
AUGSBURG
MÜNCHEN
KUMANOVO
SKOPJE
GOSTIVAR
KICEVO

VERBINDUNG MIT
SPOJIVANJE SO
STRUGA PRILEP
OHRID BITOLA

Adnan Reisen
Büro Kicevo
Tel./Fax: 045 / 228 630
Mobil 075 / 742 721
070 / 711 788

Büro Freiburg
Tel. 0761 / 500 235
Mob. 0170 / 411 76 93

Büro Offenbourg
Tel. 0781 / 17 48

Sekoja sreda, petok i nedela
Germanija - MAKEDONIJA
Sekoja sreda, sabota i nedela
Makedonija - GERMANIJA

37. "ГОЦЕВИ ДЕНОВИ" - 105 ГОДИНИ ОД СМРТТА НА ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ

Струшкото село Подгорци, и годинава во средината на мај, беше место каде се собраа многу луѓе од сите околни места и од Струга, како и од други поголеми градови, на општата веселба по повод одржувањето на 37. "Гоцеви денови".

Манифестацијата е посветена на негувањето и на афирмацијата на македонските национални и културни идеали, а годинава беше во знакот на 105-годишнината од смртта на

Гоце Делчев. Свечениот дел на манифестацијата почна со полагање свежо цвеќе на спомен-обележјата од НОБ и на бистата на Гоце Делчев, која се наоѓа во Гоцевият парк во непосредна близина на училиштето "Гоце Делчев". Со удари на камбаната на црквата "Св. Никола", како и со рафалното пукање од комитската чета, придружувани од припадниците на пограничната полиција, а и младинци од ова село во гардиска униформа, се изведе симболичното носење и поставување на аловото комитско знаме со знакот "Смрт или слобода", симбол на манифестацијата.

Професорот Стојко Стојков од Скопје, претседател на Централниот совет на "Гоцеви денови" на Република Македонија, со пригоден збор ги поздрави сите присутни на 37. "Гоцеви денови" во Подгорци и ја прогласи манифестацијата за отворена.

За творештвото, за книжевниот опус на поетот, раскажувач, критичар, за годишнашниот добитник на Гоцевата повелба, највисоко признание на оваа манифестација, Петре Бакевски, реч одржа д-р Васил Тоциновски, а претседателот Марјан Младеноски му ја врачи наградата.

По културно-уметничката програма која се одржа во училишниот двор на училиштето "Гоце Делчев", каде учество зеде фолклорното друштво "ОРО" од Мислешево-Струга и пејачката група од училиштето од село Броштица-Дебар, традиционалната манифестација заврши со комитската визита во ајатите на црквата "Св. Никола", каде се организира прием за гостите, учесниците, покровителите и за годинашните спонзори на манифестацијата.

ГОЦЕВАТА ПОВЕЛБА ЗА ПЕТРЕ БАКЕВСКИ

Поетот-раскажувач, критичар е годинашниот добитник на традиционалната награда "Гоцева повелба" што ја доделува Советот на културната манифестација "Гоцеви денови" - Подгорци. Наградата му се доделува за творечкиот опус и за афирмацијата на македонската литература и култура.

За книжевниот опус - творештвото на годинашниот добитник на Гоцевата повелба - највисокото признание на оваа манифестација, литературниот критичар Васил Тоциновски, ќе одржи реч за поетот, раскажувач, критичар и театарски коментатор Петре Бакевски.

Петре Бакевски, роден во Кавадарци на 5 јануари 1947 година. Поет, раскажувач, критичар, и театарски коментатор. Работел како професионален новинар, раководител на издавачка куќа. Долго време бил уредник на културната рубрика на скопскиот весник "Вечер". Највеќе се пројавил како долгогодишен уредник и директор на издавачката куќа "Детска радост" со која постигнал вонредни резултати, ненадминати во историјата на македонската книга. Бил претседател на Советот на СВП (во два мандати). Член на ДПМ од 1974. Автор е на следните книги: "Пат до летото" (1972), пое-

зија "Земјољубец" (1975), поезија "Крикот на паулот" (1982), поезија "Премиери" (1983), театарски критики "Раскината мапа" (1984), поезија "Лицето на времето" (1985), поезија "Лице и маски" (1988), театарски критики, "Замаглен поглед од несоници" (1990), поезија "Сенката на сонот" (1990), поезија "Тера магика" (1991), поезија "Живи ѕвезди" (1992), поезија "Во сенката на мечот" (1994), поема "Покосница" (1995), поезија "Сто сонети" (1997), "Вавилон" (1997), либрето за симфониска поема "Елегии" (1998), поезија "Балади" (1999) поезија и "Гламни", новели (2000) година. Добитник е на наградата "Браќа Миладиновци" на 32. "Струшки вечери на поезијата" во 1994 година.

**Стојан Кукунешоски,
Струга**

Рубриците **ФОРУМ** и **ПИСМА** ја отсликуваат нашата отвореност кон јавноста. Овде автентично објавуваме и текстови кои не се во согласност со нашата уредувачка политика.